

“मीठे बच्चे- सबैरै सबैरै उठेर बाबासँग मीठा-मीठा कुरा गर, विचार सागर मन्थन गर्नको लागि सबैरैको समय धेरै राम्रो हुन्छ ।”

प्रश्न:- भक्तले पनि भगवान्लाई सर्वशक्तिमान् भन्छन् र तिमी बच्चाहरूले पनि, तर दुवैमा अन्तर के छ ?

उत्तर:- उनीहरूले भन्छन्- भगवान्ले जे चाह्यो त्यो गर्न सक्नुहुन्छ । सबै कुरा उहाँकै हातमा छ । तर तिमीलाई थाहा छ, बाबाले भन्नुभएको छ- म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । ड्रामा सर्वशक्तिमान् छ । बाबालाई सर्वशक्तिमान् यसैले भनिन्छ किनकि उहाँसँग सबैलाई सद्गति दिने शक्ति छ । यस्तो राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ जसलाई कसैले छिन्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । कसले भन्यो ? बाबाले । ओम् शान्ति- यो कसले भन्यो ? दादाले । अब तिमी बच्चाहरूले यो पहिचान गरेका छौ । उच्चभन्दा उच्चको महिमा त धेरै छ । भन्दछन्- सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ त्यसैले के गर्न सक्नुहुन्न ? भक्तहरूले त सर्वशक्तिमान्को अर्थ धेरै निकाल्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- ड्रामा अनुसार सबै कुरा हुन्छ, मैले केही पनि गर्दिनँ । म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । केवल तिमीले बाबालाई याद गर्नाले सर्वशक्तिमान् बन्छौ । पवित्र बनेपछि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, उहाँले सिकाउनुपर्छ । प्यारा बच्चाहरू ! मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ फेरि सर्वशक्तिमान् बनेर विश्वमा राज्य गर्नेछौ । शक्ति नहुने हो भने राज्य कसरी गछौ ? शक्ति मिल्छ योगबाट यसैले प्राचीन योगका बारेमा धेरै गायन छ । तिमी बच्चाहरू नम्बरवार याद गरेर खुशी हुन्छौ । तिमीले जान्दछौ- हामी आत्माहरू बाबालाई याद गरेर विश्वमा राज्य प्राप्त गर्न सक्छौ । कसैको तागत छैन जसले छिन्न सकोस् । उच्चभन्दा उच्च बाबाको महिमा सबैले गर्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन् । एउटा पनि मनुष्य छैन जसलाई यो थाहा होस्- यो नाटक हो । यदि नाटक हो भनेर बुझ्ने हो भने शुरूदेखि अन्त्यसम्म त्यो याद आउनुपर्छ । नत्र नाटक भन्नु नै गलत हुन जान्छ । भन्छन् पनि- यो नाटक हो, हामी पार्ट खेल्न आएका छौ । त्यसैले यस नाटकको आदि-मध्य-अन्त्यलाई पनि जान्नुपर्छ नि । यो पनि भन्छन्- हामी माथिबाट आउँछौ त्यसैले त वृद्धि भइरहन्छ नि । सत्ययुगमा त थोरै मनुष्य थिए । यति सबै आत्माहरू कहाँबाट आए, यो कसैले बुझ्दैनन्- अनादि बनिबनाऊ अविनाशी ड्रामा हो । जो आदिदेखि अन्त्यसम्म दोहोरिरहन्छ । तिमी सिनेमा शुरूदेखि अन्त्यसम्म हेर फेरि अर्कोपटक रिपिट गरेर यदि हेर्नु भने चक्र अवश्य हुबहु दोहोरिन्छ । थोरै पनि फरक हुँदैन ।

बाबाले मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ । कति मीठो बाबा हुनुहुन्छ । बाबा हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ ! बाबा ! अब त हामी जान्छौ आफ्नो सुखधाममा । अहिले यो थाहा भएको छ- आत्मा पावन बनेर गएपछि त दूध पनि वहाँ पावन मिल्छ । श्रेष्ठाचारी माताहरू धेरै मीठा हुन्छन्, समय भएपछि बच्चालाई आफैं दूध पिलाउँछन् । बच्चालाई रुने आवश्यकता

२०७२ कार्तिक १४ शनिबार ३१-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हुँदैन् । यसरी-यसरी यो पनि विचार सागर मन्थन गर्नुपर्ने हुन्छ । बिहान बाबासँग कुरा गर्न बडो मजा आउँछ । बाबा हजुरले कति राम्रो युक्ति बताउनुहुन्छ, श्रेष्ठाचारी राज्य स्थापना गर्ने । फेरि श्रेष्ठाचारी माताको कोखमा जान्छौं । अनेक पटक हामी नै त्यस नयाँ सृष्टिमा गएका थियौं । अब हाम्रा खुशीका दिन आउँछन् । यो खुशीको खुराक हो यसैले गायन पनि छ— अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने गोप-गोपिनीहरूसँग सोध । अहिले हामीलाई बेहदको बाबा मिल्नुभएको छ । हामीलाई फेरि स्वर्गको मालिक, श्रेष्ठाचारी बनाउनुहुन्छ । कल्प-कल्प हामी आफ्नो राज्य-भाग्य लिन्छौं । हार खान्छौं फेरि जित पाउँछौं । अहिले बाबालाई याद गरेर नै रावणमाथि जित पाउनु छ फेरि हामी पावन बनेर जानु छ । वहाँ लडाईं दुःख आदिको नाम हुँदैन्, कुनै खर्च हुँदैन् । भक्ति मार्गमा जन्म-जन्मान्तर कति खर्च गर्नुपर्ने, कति धक्का खायौं, कति गुरु बनायौं । अब फेरि आधाकल्प हामी कुनै गुरु बनाउँदैन् । शान्तिधाम, सुखधाम जान्छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सुखधामका यात्री हो । अब दुःखधामबाट सुखधाममा जानु छ । वाह ! हाम्रो बाबा, कसरी हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । हाम्रो यादगार पनि यहाँ छ । यो त बडो आश्चर्य छ । यस देलवाडा मन्दिरको त अपरमअपार महिमा छ । अहिले हामी राजयोग सिक्छौं । यसको यादगार त अवश्य बन्छ नि । यो हुबहु हाम्रो यादगार हो । बाबा, मम्मा र बच्चाहरू बसेका छन् । तल योग सिक्किरहेका छन्, माथि स्वर्गको राजाई छ । वृक्षमा कति स्पष्ट छ । बाबाले कसरी साक्षात्कार गराएर फेरि चित्र बनाउन लगाउनु भएको हो । बाबाले नै साक्षात्कार गराएर फेरि सुधार पनि गर्नुभयो । कति आश्चर्य छ । सारा नयाँ ज्ञान हो । यस ज्ञानको कसैलाई पनि थाहा छैन । बाबा नै बसेर सम्भाउनुहुन्छ, मनुष्य कति तमोप्रधान बन्दै जान्छन् । मनुष्य सृष्टि बढ्दै जान्छ । भक्ति पनि वृद्धि हुँदै-हुँदै तमोप्रधान बन्छ । यहाँ अब तिमी सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्छौं । गीतामा पनि शब्द छ— मनमनाभव । केवल यो जान्दैनन्— भगवान् को हुनुहुन्छ ? तिमी बच्चाहरू सबैरे सबैरे उठेर विचार सागर मन्थन गर्नु छ— मनुष्यलाई भगवान्को परिचय कसरी दिऔं । भक्तिमा पनि मनुष्य सबैरे सबैरे उठेर कोठामा भक्ति गर्छन् । यो पनि विचार सागर मन्थन भयो नि । अहिले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ । बाबाले तेस्रो नेत्र दिने कथा सुनाउनुहुन्छ । यसलाई नै फेरि तीजरीको कथा भनिदिएका छन् । तीजरीको कथा, अमरकथा, सत्य नारायणको कथा पनि प्रसिद्ध छन् । सुनाउने एकै बाबा हुनुहुन्छ जो फेरि भक्ति मार्गमा चल्छ । ज्ञानले तिमी बच्चाहरू सम्पन्न बन्छौ, यसैले देवताहरूलाई पद्मपति भनिन्छ । देवताहरू धेरै धनवान, पद्मपति बन्छन् । कलियुगलाई पनि हेर र सत्ययुगलाई पनि हेर— रात दिनको फरक छ । सारा दुनियाँको सफाइ हुनमा समय लाग्छ नि । यो बेहदको दुनियाँ हो । भारतवर्ष हो नै अविनाशी खण्ड । यो कहिल्यै प्रायः लोप हुँदैन् । एकै खण्ड रहन्छ— आधाकल्प । फेरि अरू खण्ड इमर्ज हुन्छन् नम्बरवार । तिमी बच्चाहरूलाई कति ज्ञान मिल्छ । भन— विश्वको इतिहास भूगोलले कसरी चक्र लगाउँछ— आएर बुझ्नुहोस् । प्राचीन ऋषि मुनिहरूको कति मान छ, तर उनीहरूले पनि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनन् । उनीहरू हठयोगी हुन् । हो, बाँकी उनीहरूमा पवित्रताको तागत छ जसद्वारा सृष्टिलाई

२०७२ कार्तिक १४ शनिबार ३१-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन थमाउँछन्। नत्र दुनियाँ थाहा छैन के हुन्थ्यो। घरमा पोछा आदि लगाइन्छ नि तब शोभा हुन्छ। भारतवर्ष महान् पवित्र थियो, अहिले त्यही पतित बनेको छ। त्यहाँ तिम्रो सुख पनि धेरै समय चल्छ। तिमिसँग धेरै धन रहन्छ। तिमी यहाँ नै रहन्थ्यौ। तिम्रो राज्य थियो, हिजोको कुरा हो। फेरि पछि अन्य धर्म आए। उनीहरूले आएर केही सुधार गरेर आफ्नो नाम प्रसिद्ध गरेका छन्। अब ती पनि सबै तमोप्रधान बनेका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ। यी सबै कुरा नयाँलाई सुनाउनु हुँदैन। सबैभन्दा पहिले त बाबाको परिचय दिनु पर्छ। बाबाको नाम, रूप, देश, काललाई जान्नुहुन्छ? उच्चभन्दा उच्च बाबाको पार्ट त प्रसिद्ध छ नि। अहिले तिमी जान्दछौ— उहाँ बाबाले नै हामीलाई निर्देशन दिइरहनु भएको छ। तिमी फेरि आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। तिमी बच्चाहरू मेरा सहयोगी हौ। तिमी पवित्र बन्छौ। तिम्रो लागि पवित्र दुनियाँ अवश्य स्थापना हुनु छ। तिमी यो लेख्न सक्छौ— पुरानो दुनियाँ बदलिइरहेको छ। फेरि यो सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राज्य हुन्छ। फेरि रावण राज्य हुन्छ। चित्रहरूमा सम्झाउन धेरै राम्रो लाग्छ, यिनीहरूमा तिथि-मिति सबै लेखिएको छ। भारतवर्षको प्राचीन राजयोग मतलब याद। यादद्वारा विकर्म विनाश हुन्छ र पढाइद्वारा पद मिल्छ। दैवीगुण धारण गर्नु छ। हो, यति अवश्य हो मायाको तुफान आउँछ। सबै उठेर बाबासँग कुराकानी गर्नु बडो राम्रो हुन्छ। भक्ति र ज्ञान दुवैको लागि यो समय राम्रो हुन्छ। मीठा मीठा कुराकानी गर्नुपर्छ। अब हामी श्रेष्ठाचारी दुनियाँमा जान्छौं। वृद्धहरूको दिलमा त यो रहँदो हो नि— हामी शरीर छोडेर गर्भमा जान्छौं। बाबा कति नशा चढाउनुहुन्छ। बसेर यस्ता-यस्ता कुरा गन्यौ भने पनि तिम्रो जम्मा हुन्छ। शिवबाबाले हामीलाई नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बनाइरहनु भएको छ। सबैभन्दा पहिले हामी आउँछौं, सारा अलराउन्ड पार्ट हामीले बजाएका छौं। अब बाबा भन्नुहुन्छ— यस छी-छी चोलालाई छोडिदेऊ। देहसहित सारा दुनियाँलाई भुल्दै जाऊ। यो हो बेहदको संन्यास। वहाँ पनि तिमी वृद्ध भएपछि साक्षात्कार हुन्छ— म बच्चा बन्छु। खुशी हुन्छ। बचपन त सबैभन्दा राम्रो हुन्छ। यसरी यसरी सबै बसेर विचार सागर मन्थन गर्नु छ। प्वाइन्टहरू निस्कन्छन् तब तिमीलाई खुशी हुन्छ। खुशीमा घण्टा, डेढ घण्टा बित्छ। जति अभ्यास हुँदै जान्छ त्यति खुशी बढ्दै जान्छ। धेरै मजा आउँछ र फेरि घुम्दा-फिर्दा याद गर्नु छ। फुर्सद धेरै छ, हो विघ्न पर्छन्, त्यसमा कुनै शंका छैन। धन्दामा मनुष्यलाई निद्रा आउँदैन। सुस्तहरू निदाउँछन्। तिमीले जति हुन सक्छ शिवबाबालाई नै याद गरिराख। तिमीलाई बुद्धिमा रहन्छ— शिवबाबाको लागि हामी भोजन बनाउँछौं। शिवबाबाको लागि हामी यो गछौं। भोजन पनि शुद्धिसँग बनाउनु छ। यस्तो चीज नहोस् जसबाट खिटपिट होस्। यी बाबा स्वयं पनि याद गर्छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) बिहान सबेरै उठेर बाबासँग मीठा-मीठा कुरा गर्नु छ । सधैं खुशीको खुराक खाँदै अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नु छ ।
- २) सत्ययुगी राजधानी स्थापना गर्नमा बाबाको पूरा सहयोगी बन्नको लागि पावन बन्नु छ, यादद्वारा विकर्म विनाश गर्नु छ, भोजन पनि शुद्धसँग बनाउनु छ ।

वरदानः- शान्तिदूत बनेर सबैलाई शान्तिको सन्देश दिने मास्टर शान्ति, शक्ति दाता भव

तिमी बच्चाहरू शान्तिको मेसेन्जर, शान्तिदूत हौ । जहाँ रहे पनि सदा आफूलाई शान्तिदूत सम्झिएर चल । शान्तिदूत हुँ, शान्तिको सन्देश दिनेवाला हुँ यसबाट स्वयं पनि शान्त स्वरूप शक्तिशाली रहन्छौ र अरूलाई पनि शान्ति दिइरहन्छौ । उनीहरूले अशान्ति दिए पनि तिमीले शान्ति देऊ । उनीहरूले आगो लगाए पनि तिमीले पानी लगाउ । यो नै तिमी शान्तिदूत, मास्टर शान्ति, शक्ति दाता बच्चाहरूको कर्तव्य हो ।

स्लोगनः- जसरी आवाजमा आउन सहज लाग्छ त्यस्तै आवाजभन्दा पर जान पनि सहज होस् ।